

Dosarul nr. 2ra-281/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eugeniu Moloșag împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Oberegagro” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la plata recompensei, a penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi, admis apelul declarat de ÎCS „Oberegagro” SRL, casată hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

constată:

La 8 iulie 2019, Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Oberegagro” SRL cu privire la plata recompensei, a penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că din anul 2017 a activat în cadrul ÎCS „Oberegagro” SRL în funcția de manager în comerț, zona nord, conform contractului nr. 61-M din 14 februarie 2017, iar la 20 februarie 2019, a înaintat cererea de eliberare din funcție din propria inițiativă, în copia căreia este indicat că ultima zi de lucru este 28 februarie 2019.

Având în vedere prevederile pct. 8.5 din contractul individual de muncă nr. 61-M din 14 februarie 2017 și art. 138 Codul muncii, a menționat că ÎCS „Oberegagro” SRL nu i-a achitat bonusul anual, iar drept confirmare a faptului că beneficiază de acest bonus este scrisoarea expeditată de V. Ilchenko, care este

fondatorul ÎCS „Oberegagro” SRL, precum și discuția purtată cu administratorul întreprinderii, Diana Sidorencu.

Astfel, a considerat că neachitarea bonusului anual și eliberarea actelor contravine normelor legale, dar și situației de fapt.

Reieșind din prevederile art. 330 Codul muncii, a evidențiat că suma penalității pe care o datorează ÎCS „Oberegagro” SRL este în mărime de 24 086,54 de lei.

Totodată, a susținut reclamantul că, deoarece angajatorul a favorizat divergențele în cadrul raporturilor de muncă, i-au fost cauzate suferințe și, ulterior, probleme de sănătate legate de sistemul nervos.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 9, 85, 143, 144, 329, 330, 354 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, plata recompensei (bonusului) în beneficiul său în mărime de 63 721 de lei, a penalității în mărime de 24 086,54 de lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 45 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate din contul ÎCS „Oberegagro” SRL în beneficiul lui Eugeniu Moloșag suma de 63 721 de lei cu titlu de recompensă și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 500 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost încasată din contul ÎCS „Oberegagro” SRL în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 911,63 lei.

Întru argumentarea soluției adoptate, prima instanță a învederat că, potrivit materialelor cauzei, reclamantul a întrunit ambele condiții prevăzute în scrisoarea fondatorului ÎCS „Oberegagro” SRL, Vitalii Ilchenko, și anume: a realizat 80 % din vânzări din planul individual aprobat pentru anul 2018 și a recuperat 99,65 % din suma de vânzări, astfel fiind îndreptățit să solicite plata recompensei în suma de 63 721 de lei de la ÎCS „Oberegagro” SRL, ultimul având obligația de a o achita.

A mai notat prima instanță că promisiunea de acordare a recompensei făcută de angajator și acordarea acesteia salariatului care a muncit/prestat serviciul, sunt indispensabile principiului bune-credințe. Or, salariatul a fost motivat de promisiunea angajatorului și cu bună-credință a lucrat eficient, sârguincios, a depus efort și a obținut rezultate bune, ducând la o productivitate mai mare și la venituri sporite și astfel, angajatorul cu bună-credință este obligat să-și execute promisiunea făcută și să-i achite salariatului recompensa promisă.

Pe de altă parte, instanța de judecată a considerat neîntemeiată pretenția reclamantului cu privire la încasarea penalității, or, prevederile art. 330 alin. (2) Codul muncii, nu sunt aplicabile speței.

Legiuitorul a stabilit expres cazurile când salariatului i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere 0,3 % din suma neplătită în termen, iar

recompensa în baza rezultatelor activității anuale reglementată de art. 138 Codul muncii, nu se regăsește în cazurile enumerate la art. 330 alin. (2) Codul muncii.

La fel, instanța a constatat și netemeinicia pretenției reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral. Or, respingerea acesteia se impune prin prisma admiterii revendicării cu privire la încasarea recompensei, ceea ce reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru orice prejudiciu moral eventual suferit de reclamant.

Prin decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi, admis apelul declarat de ÎCS „Oberegagro” SRL, casată hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La baza raționamentelor sale, instanța de apel a calificat drept neîntemeiată soluția primei instanțe de admitere parțială a acțiunii, deoarece decurge din interpretarea greșită a circumstanțelor cauzei și, prin urmare, aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural aplicabile speței.

A remarcat instanța de apel că scrisoarea invocată în litigiu, în baza căreia prima instanță și-a adoptat soluția, a fost expediată angajatului Eugeniu Moloșag de către fondatorul Vitalii Ilchenko, în calitate de persoană fizică și nu de către persoana juridică ÎCS „Oberegagro” SRL – subiect al raporturilor juridice, care potrivit reglementărilor legale, își exercită drepturile și execută obligațiile prin administrator.

Astfel, prima instanță nu a ținut cont că scrisoarea menționată supra, expediată din numele fondatorului, nu poate fi considerată drept o obligație a angajatorului ÎCS „Oberegagro” SRL. Or, temei de apariție a drepturilor și obligațiilor în raportul juridic în cauză, este contractul individual de muncă și acordurile adiționale la acest contract, semnate între angajatorul ÎCS „Oberegagro” SRL și angajatul Eugeniu Moloșag.

Suplimentar, instanța de apel a reliefat și că prima instanță a aplicat eronat în speța dată prevederile art. 1959 Cod civil (în redacția din 1 martie 2019) și nu a ținut cont de proba incontestabilă prezentată de ÎCS „Oberegagro” SRL (extrasul din programul 1C), din care reiese cu certitudine că sumele debitoare, conform situației din 31 decembrie 2018, au constituit 94,85 % și, respectiv, nu atinge pragul minim obligatoriu de 99 %, solicitat drept condiție obligatorie în scrisoarea fondatorului.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță a omis să se expună în privința înscrisului anexat la materialele cauzei, răspunsul nr. M-623/19 din 14 iunie 2019, emis de către Inspectoratul de Stat al Muncii, la petiția depusă de Eugeniu Moloșag, prin care acesta a comunicat că la companie nu a fost negociat un contract colectiv de muncă și lipsește un regulament privind modul de plată a recompensei în baza rezultatelor activității anuale, iar contractul individual de muncă încheiat cu Eugeniu Moloșag prevede clauze clare privind modul de achitare a recompensei în baza rezultatelor activității anuale din fondul format din beneficiul obținut de companie.

La 4 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi a declarat recurs împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri noi.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta a aplicat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar probele, bazându-și concluzia pe probe inadmisibile, fapt ce a dus la soluționarea greșită a litigiului.

A declarat că instanța de fond corect s-a expus asupra obligației de a acorda recompense în baza art. 1959 Cod civil (în redacția din 1 martie 2019), or însuși reprezentantul pârâtului Veaceslav Doni a confirmat faptul că fondatorul ÎCS „Oberegagro” SRL, Vitalii Ilchenko, la începutul fiecărui an, trimite fiecărui angajat/salariat pentru cunoștință informația despre salariu și beneficiile în baza rezultatelor activității anuale.

La 6 februarie 2021, prin intermediul poștei electronice, ÎCS „Oberegagro” SRL a fost depus referință la recursul declarat de Eugeniu Moloșag, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 octombrie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 196 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Tot actele cauzei atestă că la 19 octombrie 2020 copia deciziei recurate a fost expediată și la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatului Ina Cepoi, ceea ce se atestă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 195 vol. I).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 decembrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Moloșag, reprezentat de avocatul Ina Cepoi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic